

عنوان مقاله:

بررسی اثر آزادسازی تجاری و تغییرات ساختاری بر بهره وری کل عوامل در کشورهای منتخب (۲۰۱۸-۲۰۰۰)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های رشد و توسعه اقتصادی، دوره 12، شماره 48 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

یاسمن حکم اللهی - دکتری اقتصاد دانشگاه تهران

علی طیب نیا - دانشیار دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران

محسن مهر آرا - استاد دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

آزادسازی تجاری به صورت مستقیم و همچنین از کانال تغییرات ساختاری که در اقتصاد ایجاد می کند، بر بهره وری کل عوامل اثر می گذارد. عامل اساسی در تعیین جهت این اثرگذاری، کیفیت نهادهاست. در این پژوهش، برای لحاظ کردن مهم ترین جنبه های تغییر ساختاری، با استفاده از روش مولفه ی اصلی شاخصی ترکیبی برای تغییر ساختاری ایجاد کردیم و سپس با استفاده از روش میانگین گیری بیزی با متغیر ابزاری (IVBMA) به بررسی اثر مستقیم آزادسازی تجاری، تغییر ساختاری و کیفیت نهادها بر بهره وری کل عوامل پرداختیم. نتایج حاکی از این است که تغییر ساختاری، آزادی کسب و کار و رانت منابع طبیعی، مهم ترین متغیرها در توضیح تفاوت های مشاهده شده در شاخص بهره-وری کل عوامل می باشند. تغییر ساختاری با احتمال شمول (PIP) ۰.۷۴ مهم ترین متغیر توضیحی جهت تبیین تفاوت های مشاهده شده در سطح بهره وری کل عوامل است. افزایش شاخص ترکیبی تغییر ساختاری با ضریب پسینی ۰.۱۴ اثر منفی بر بهره وری کل عوامل دارد. همچنین باثبات سایر شرایط، به طور میانگین، هر یک واحد افزایش در شاخص آزادی کسب و کار و رانت منابع طبیعی به ترتیب منجر به ۰.۳۹ و ۰.۲۲ واحد افزایش شاخص بهره وری کل عوامل می شود. آزاد سازی تجاری با احتمال شمول ۰.۴۵ اثر مثبت بر بهره وری کل عوامل داشته است. همچنین آزمون علیت گرنجری نشان می دهد، آزادسازی تجاری علت تغییر ساختاری است، لذا آزادسازی تجاری در این پژوهش سبب تغییرات ساختاری کاهنده بهره وری شده است. کلمات کلیدی: آزادسازی تجاری، تغییرات ساختاری، بهره وری کل عوامل، نهادها

کلمات کلیدی:

آزادسازی تجاری، تغییرات ساختاری، بهره وری کل عوامل، نهادها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1609869>

